

Erdei-Szabó István

Álom/had/viselés VIII.

Hány hét még a világ, uram?!
Hány hitvány háború?!
Síromon se virág, se kereszt,
se alkalmi koszorú.
Lenn majd a földben
férgék öröme leszek,
s abban a világúri csöndben
csak folyvást reszketek,
pedig akkorra már se idő,
s a jövő is fölszámolódik,
én mégis csak tovább remélek,
míg nyakamra lián-
kötél tekerődzik.

Télfoglaló

Visszafoglalja elrabolt
állásait a tél,
azt mondják nagy időt élt öregek:
szél és fagy kerekedik,
kutyahideg lesz a keleti végeknél.
Nem tudom követni sem
századok s napok eszmeváltzásait,
ha mint, akár a fehér öröm,
a gyűlölet úgy vakít.
Fekszem hanyatt videóváramban,
már nem láncolok magamhoz senkit;
évszakok vágató sörényében
ördögi apokalipszis lakik.
Nincs út előre, látod:
a jövőt, akár egy csecsemőt,
a falhoz verik –
szanaszét hányattatik az magyar,
megnőtt az út lélekvesztőtől lélekig.

Anyám levelet ír...

Töredelmes már nekem ez az élet,
ez a szellem-lét föld és ég
között a semmi partján;
apáddal is mindig csak évődünk,
nem akar jőni ebédelni,
míg bé nem fejezi a munkát,
hiába mondom néki:
kihűl a húsleves;
ő csak tesz-vesz, meg hányja-veti
a dolgot magában,
míg minden a helyére kerül,
tudod, milyen precíz volt
világéletében,

most is a legnagyobb rekkenő
hőségben a hízókat fürösztí
a pocsolában, azok meg önfeladten
dagonyáznak és meglegedetten röfftenek
s eldőlnek a pillanat boldog fertőjében;
a kerítést is meg kéne javítani,
megkapálni a veteményt,
de hát te is tudod, fiam,
már az Idő is átver minket,
mindig többet mutat a kellethinél;
aztán még a gyógyszerit se vette be,
de itt nem olyan szigorúak a védőangyalok
mint mi, házisárkányok valánk
odale a párunkkal,
de azért panaszra nincs okom, apádnak se,
bár ő a fiatalabb, mondhatnám szertelenebb,
mégis jól megvagyunk;
a hírek már ide is csűrve-csavarva érnek fel,
humbug az egész! – mondják sokan,
hisz tudod, apád mindig azt mondta:
rágd át magad a szavakon,
fordítsd ki sarkából a mondatot,
mint bezárt ajtót a tolvaj;
aztán vedd számba szavaid, vedd sorra
tetteid, tisztítsd meg gondolataid,
mielőtt egy nadrágos embernek hinnél,
és fogadd el a világot naponta újra,
csak magadból ne fordulj ki soha!
Vigyázz magadra, fiam!
Most még több veszély és rejtőzködő félelem
fogan a hétköznapi orlófogai mögött.
Szűrd át magadon a létet,
fölfelé tekints, arra, ami láthatatlan,
mert ahol a földi javak hamvai hamuhodnak,
ott kezdődik az égi kincs.

E számunk szerzői

- Aknay Tibor (1944) Budapest
Albert-Lőrincz Márton (1951) Marosvásárhely
Anga Mária (1955) Eger
Antal Attila (1956) Nyíregyháza
A. Túri Zsuzsa (1971) Genf
Bagi István (1937) Eger
Bajna György (1947) Gyergyószentmiklós
Bakacsi Ernő (1938) Eger
Baka Györgyi (1951) Érd
Balajthy Ferenc (1946) Székesfehérvár
Bartal Klára (1940) Székesfehérvár
Bence Lajos (1956) Lendva
Bereti Gábor (1948) Miskolc
Bertha Zoltán (1955) Debrecen
Bíró József (1951) Budapest
Bodnár Éva (1964) Kistárkány
Bozók Ferenc (1973) Mosonmagyaróvár
Csatáné Bartha Irénke (1941)
Csáky Anna (1938) Győr
Csonotos Márta (1951) Sándorfalva
Debreczeny György (1958) Budapest
Demeter József (1947) Ballószög
Dombi Tinódy László (1958) Tolna
Dörömbözi János (1957) Budapest
Erdei-Szabó István (1958) Bucsa
Faragó Laura (1949) Budapest–Kisváros
Farkas András (1944) Budapest
Fazekas József (1946) Járdánháza
Fecske Csaba (1948) Miskolc
Fellinger Károly (1963) Jóka
Gál Sándor (1937) Buzita
Gáspár Aladár (1946) Dunaújváros
Gősi Vali (1954) Győr
Gulyás Imre (1945) Debrecen
Györffi Réka (1978) Eger
Holló József (1944) Ostoros–Eger
Hürkecné Pályi Brigitta (1987) Budapest
Jámbor Ildikó (1955) Eger
Káliz Sajtos József (1950) Soponya
Kelemen Erzsébet (1964) Debrecen
Kerék Imre (1942) Sopron
Kégl Ildikó (1976) Miskolc
Konczek József (1942) Pomáz
Kovács Jolánka (1958) Muzslya
Ködöböcz Gábor (1959) Eger
Kühne Katalin (1947) Miskolc
Lajtos Nóra (1977) Debrecen
László Zsolt (1963) Székesfehérvár
Lipcsei Márta (1943) Nagyvárad
Lisztóczy László (1941) Eger
Lukáts János (1943) Budapest
Madarász Imre (1962) Üröm
M. Fehérvári Judit (1962) Debrecen
Mihályi Molnár László (1953) Szeps
Molnár József (1961) Vác
Molnár Pál (1952) Budapest
Nagy Zita (1987) Eger
Németh István Péter (1960) Tapolca
Olasz Valéria (1956) Győr
Oláh András (1959) Mátészalka
Pataki István (1953) Bihar
Péntek Imre (1942) Zalaegerszeg
Pödör György (1948) Vasszécseny
Radnai István (1939) Budapest
Saitos Lajos (1947) Székesfehérvár
Sajgó Szabolcs (1951) Budapest
Sarusi Mihály (1944) Balatonalmádi
S. Csoma János (1942) Bécs–Kecskemét
Sebestény-Jáger Orsolya (1969) Budakalász
Serfőző Simon (1942) Eger–Budapest
Sipos Erzsébet (1956) Eger
Sólyom Sándor (1943) Keszthely
Suhai Pál (1945) Budapest
Szakolczay Lajos (1941) Budapest
Szárász Pál (1954) Nagyfődémes
Szekeres Mária (1948) Újrónafő
Szepesi Zsuzsanna (1956) Pomáz
Szíki Károly (1954) Eger
Sz. Tóth Gyula (1945) Budapest
Szűk Balázs (1960) Debrecen
Török Nándor (1965) Budapest
Vágó Sándor (1972) Cegléd
Ványai Fehér József (1959) Gyomaendrőd
Vitéz Ferenc (1965) Debrecen
Wass Endre (1950) Hamburg

E számunk illusztrációi Gyimóthy Gábor festő- és grafikusművész munkái.